

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК IX. Ч. 113 (1009). ВИБОРОК, 20. ВЕРЕСНЯ 1027. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, SEPTEMBER 20th, 1927. No. 113 (1009). VOL. IX.

ВИБОРИ В ІРЛАНДІЇ НЕ ЗМІНИЛИ ВІДНОШЕННЯ СИЛ ПАРТІЙ.

ДУБЛІН, 18. вересня. — Після дотеперішнього пірахаунку голосів, виданих під час виборів до парламенту, що відбулися у минулий четвер, виборних вже послів є — урядових (сторонництва Костреїва) 53, фіяна Феял (сторонництва де Валери) 49, незалежних 10, робітничих 11, національної ліги 2, ірландських робітничих (робітничої юнії) 1, фермерських 4. Всіх послів має бути 153. З 26 виборчих округів ще нема повного пірахаунку голосів.

Перед самим розв'язанням парламенту було 45 урядових послів, 43 фіяна Феял, 22 соціалістів, 11 фермерських, 14

ЯПОНІЯ Й МЕКСИКО СТРАШНО ПОТЕРПІЛИ ВІД ЗЕМЛЕТРУСІВ.

ЛОНДОН, 15. вересня. — Вести з Токіо доносять про великі жертви в людях і матеріальні втрати, що їх потерпіла Японія від підводного землетрусу, тайфуну та ураганів. Найбільш потерпів острів Кіюшю, де число вбитих людей перевищитиме тисячу. Тисячі домів знищених або залатих водою.

Водна хвиля внеслася околo десяти стпi над мiста Кожина і Накамура, залишаючи за собою цілковиту руйну. Деякі дома змела вона дві миль даліше вгору суходолу.

Шкоди обраховують на 20 мiльонів ен (около 10 мiльонів доларів).

Страшний тайфун давистив теж і Корею.

В Токіо відчуту в середу го-

МОЖЛИВІСТЬ ЗВЛЬНЕННЯ МАКСА ГЕЛЬЦА.

БЕРЛІН, 12. вересня. — З приводу святкування вісімдесятилітніх уродин президента фон Гінденбурга на 2-го жовтня сподіються звільнення соток політичних і інших в'язнів. Амністия правдоподібно буде застосована також і до комуніста Макса Гельца, що був засуджений на смерть за провід революційною боротьбою в Саксонії, а відтак цей засудув був змінений на тридцять літ ув'язнення. Його справа ще й по сьогодні не затрималася й ініціативні робітники уважають його невинним в убивстві, за яке його засуджено. Один з в'язнів признався був недавно, коли вмирав, що то він поповнив вбивство, за яке засуджено Гельца, але влада все одно не звільнила левину своєю жертву, на якій вона хотіла помститися.

ОБ'ЄДНАННЯ ФРАКЦІЙ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ АМЕРИКИ.

В передминулу середу, 6. вересня, закінчилася в Нью-Йорку п'ята конвенція Робітничої (Комуністичної) Партії Америки. На конвенції обговорено багато важливих питань, в зв'язку з працею партії в трейд-юніях, між жінками-робітницями, в кооперативному русі, а далі в зв'язку з антиімперіалістичною та антиімлітаристичною "кампаніями, небезпечною війни, обороною та визнанням Радянського Союзу, китайсько-ю революцією та багатою дрібнистими, але важливими, локальними справами.

Але найважливішою була справа об'єднання всіх партійних сил і ліквідації фракцій, що від самого початку основання партії тормували її працю і не давали можливості розгорнути ширше діяльності та поширити вплив партії на широкі маси робітників. З останніх двох головних фракцій одна була під проводом Дж. Ловстона, що після смерті Ч. Е. Рутенберга сповняв обов'язки секретаря партії, а друга під проводом В. З. Фостера, але основно-принциповий розходжень між ними на длі вже не було. Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу рішуче приказав що фракційність в партії зліквідувати, що конвенція її зробила.

До Центрального Виконавчого Комітету партії вибрано 38 членів. Осідок Центрального Виконавчого Комітету перенесено з Шікаго до Нью-Йорку.

АМЕРИКАНСЬКА ТРЕЙД-ЮНІЙНА ДЕЛЕГАЦІЯ ВЕРТАЄ З С.Р.С.Р.

ВАРШАВА, 16. вересня. — Шіснайдцять представників північно-американських трейд-юній, під проводом Джеймса Г. Маурера, президента Пенсильванської Федерації Праці, прибули до Варшави після одомісячного побуту в Радянському Союзі, де вони розглядали умовини під радянським режимом.

Більшість членів делегації заявила, що була зроблена умова не подавати своїх особистих вражень, поки не буде надрукований офіційний звіт делегації, але Дж. Г. Маурер сказав:

"Я винні добре вражіння. Після тяжкого пережитого досвіду та багатьох ударів, Росія видає теперішнім режимом, що заводять нові методи на місце незвичайної відсталості системи старого режиму.

"Всі статистичні дані і цифри доказують, що там виконано козольношну працю і що поліпшення зростає безперестанно. Робітники ніколи перед тим не мали таких умов, які за-

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПИСЬМЕННИК АНРІ БАРБ'ЮС ПРИБУВ ДО МОСКВИ.

МОСКВА, 12. вересня. — Анрі Барб'юс, загально відомий в цілому світі найвидатніший сьогодні французький радикальний письменник, приїхав до Москви. Тут задержиться він кілька тижнів, а відтак відіаде інші радянські республіки. Метою його прибуття до Радянського Союзу є приглянутись як слід загальному турботному положенню, а відтак подати про нього робітникам правдиві факти.

На мітінгу, на яким зібрані широкі вітали письменника до Москви, Барб'юс поділявся своїми спостереженнями про положення в Західній Європі і заявив, що концентрований атак проти СРСР особливо помітний зараз у Франції. Реформісти Франції, подібно до реформістів у всіх інших країнах, еднанються з силами реакції. Це особливо помітно було під час демонстрації протесту проти заборонення Сакка і Ванзеті.

На мітінгу Барб'юс, між іншим, сказав:

"Радянська країна є моєю батьківщиною, правдивою класовою батьківщиною".

Барб'юс має намір залишитись в СРСР на святкування десятиріччя жовтневої революції.

ЛОНДОН, 16. вересня. — "Вестмінстер Газет" каже, що вона надіється, — маючи для того добрі основи, — що радянський уряд поспробує невдовзі поновити розпочаті переговори в справі встановлення опит нормальних відносин та зв'язків з Великою Британією. Цей часопис каже, що будинок би основою таких переговорів мало-б бути подогодження претенсій англійських кредиторів, після якого радянський уряд надіється дестати від Англіїшв кредит за нормальні відсотки.

"Вестмінстер Газет" додає, що бущим то вже робляться в цій справі пів-офіційні вивідання.

СКАНЦЕЛЮВАЛИ ПАСПОРТ КОМУНІСТИЧНОГО ПОСЛА.

ЛОНДОН, 3. вересня. — Департамент закордонних справ сканцелював сьогодні паспорт до Індії, що виданий був Шамурджі Саклатвалі, комуністичному послів до парламенту з Норт-Батері.

Саклатвалі з походження Гіндус, але йому тепер можливо буде поїхати до рідного краю своїх батьків. Він був в Індії на весні через три місяці з'організував робітничо-селянську партію. Паспорт його сканцелювано на просьбу властей Індії.

ОДНОГО СКЕБА ВБИТО, А ДРУГОГО РАНЕНО.

ПІТСБ'ЮРГ, Па., 7. вересня. — Невисліджені люди постріляли смертельно Джеймса Тутса, з Клівленду, та Джова Варга, з Монгола, в Пенсильванії, які наймались тут до страйк-коломної роботи в одній компанії. Тутш помер на місці, а Варго бореться за життя. Йх нападенню, як вони вертали з роботи. Було це під час густих мраків, і через те поліція, що звилася на місці події дуже швидко, не могла гнатися за вивіданнями.

"СТРАЙК" ШКОЛЯРІВ ЧЕРЕЗ СКЕБСЬКИХ ДІТЕЙ.

МОНЕССЕН, Па., 9. вересня. — Двіста дітей юнійних майнерів "прилучилися" сьогодні до вуглевого страйку, бо залишили публичну школу в Гераліні, відмовляючися ходити до тої самої інституції разом з дітьми неюнійних майнерів.

Неюнії майнери жаліються, що відкопи школу відкрито, юнії пикетчики прогнали їхніх дітей від шкільних дверей. Сьогодні стейтова поліція провадила дітей неюнійних майнерів до школи, після чого всі діти юнійних майнерів залишили школу.

ВІДКОПАЛИ СТАРИННЕ МІСТО.

Недалеко села Скурті, в Радянській Молдавії, на лівім березі Дністра, відкопано руїни старинного грецького міста. Розсідлиши розкопани учені заявляють, що міст це веложиття в четвертім столітті перед Христом.

ПОЛІЦІЇ НЕ ВДАЄТЬСЯ НОВИЙ ПОЛІТИЧНИЙ "ФРЕЙМ АП".

НЬЮ-Йорк, 9. вересня. — Новий "Фреім ап" проти шістських молодих робітників з Латинської Америки, що його приготувала поліція в Нью-Йорку, подібно до заговору проти Сакка і Ванзеті, не вдається. Поліція арештувала й тримає в тюрмі цих очевидно невинних людей під замком, що бущим то вони виробляли бомби і одну з них підложили під судовий будинок в Брукліні, а може й мали зв'язок з вихомом бомб в собстві.

Між арештованими є чотирох мексиканців — Сільва, Де Гояс, Роа і Теран — і за їхню оборону взявся мексиканський генеральний консул. Він найняв адвоката Роберта Вилсона, що боронить всіх арештованих.

В кімнатах, де живуть арештовані, знайшла поліція деякі хемікати, що вони їх вивчили при Виробі забавок на продаж. Поліція "пояснила" собі, що це все служило для виробу бомб. Поліційні хеміки нічого підозрілого в забраних плинах не могли знайти. Головий поліційний свідок, якийс Нігер, бущим то вони виробляли бомби і одну з них підложили під судовий будинок в Брукліні, як утікали до автомобіля, поклавши бомбу, і що вони говорили, а виявилось, що вони розмовляють між собою по еспанськи, а не по англійськи. "Анархістична література", що її забрала поліція, це були трикопий картки, книжка віршів лубовних листів і книжка про методи еспанської поліції.

ДОНБАС ЗБІЛЬШУЄ ВІРУ В ПЕРЕМОГУ СОЦІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЇ.

МОСКВА, 7. вересня. — Перша американська трейд-юнійна делегація вернула до Москви після відвідан Уралу, Кавказу і України. Джеймс Г. Маурер, президент Пенсильванської Федерації Праці і голова делегації, заявив, що його візита в Донбас зробила на него сильне вражіння.

"У всіх чужоземних робітників, що студують положення в Радянському Союзі, Донбас збільшує віру в перемогу соціалістичної економії", — сказав Маурер. Наприкінці розмови він додав:

"За кілька тижнів американські робітники дістануть правдиву інформацію про пролетарську державу. Я сподіюсь, що ознайомлення американських робітників з нашим звитом буде як найкориснішим для робітничої справи".

Делегація візиджає 13. вересня до Злучених Держав.

МАНЕВРИ ТРОХ ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ НА БАЛТІЙСЬКОМУ МОРІ.

БЕРЛІН, 5. вересня. — Балтійське море зробилося сценою військових маневрів трьох держав. Німецьчина приєдналася сьогодні до Радянського Союзу і Великої Британії в провадження мімічної війни на тих просторах, що можуть справді стати театром війни, якщо здійснилися б пляни оточуження Радянського Союзу.

Радянський Союз робить маневри з усіми своїми силами, а Ленінград служить за базу операцій. Велика Британія вживає морських літаків для вивідчих цілей на Балтику, а Німецьчина вислала свої ударні дивізії до Східної Пруссії, що будуть провадити свої операції з Ейляу, недалеко Кенігсбергу.

Сьогоднішні німецькі маневри, з застосуванням кавалерії на широку скалю, виявляють, що у війні на східному фронті кавалерія все ще буде відгравати рішачую роль, як це було в перших днях світової війни.

КАЖУТЬ НАЗВАТИ ПЛОЩУ ІМ. САККА І ВАНЗЕТІ.

БЕРЛІН, 8. вересня. — Комуністи зробили внесок в берлінській міській раді, щоб змінити назву площі Вільгельма на площу Сакка і Ванзеті. До тої площі Сакка і Ванзеті. До тої площі приликає будинок а-мериканської амбасади і багато будинків ріжних німецьких урядових установ.

"Германія", орган канцлера Маркса, називає комуністичний внесок "жартом".

З ФРАНЦІЇ ДЕПОРТУЮТЬ ЧУЖИНЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 11. вересня. — Кілька днів тому вони депортували до італійського кордону Артеміо Роччіні, секретаря одного з багатьох тутешніх комітетів оборони Сакка і Ванзеті, і арештували разом з ним парадну комуністи називають провокацією. Уряд докладає всіх старань, щоб охоронити їх від есентаульного клопоту.

Головну квартиру Американського Леґіону і всі тутешні американські будинки стереже поліція. Французькі урядники нишпорять за всіми революційними агітаторами, що не є Французами, і депортують їх.

Цього року депортовано з Франції 8,500 чужинців за їхню політичну діяльність. Між ними було 200 комуністів.

З наступом проти комуністів зв'язано і кампанію за відкликанням радянського амбасадора Раковського.

Спішіть з допомогою жертвам повені в Галичині та Буковині

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Дем. на ринку вулиця Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПАНИ Й ПІДПАНКИ.

"НЕ ДАЙ БОЖЕ З ІВАНА ПАНА".

Є така хлопська приповідка. І вона дуже правдива. Вилетить якийсь український "інтелігент" з під бідою селянської стріхи, "лизне латини", надіне ковніря, причепить собі титул "доктора" і вже "без бика до него не приступай". При зустрічі з українським селянином і робітником дре носса, говорить до него буднично, а як зустріється із шляхтичем, з жидівським адвокатом, бізнесменом, то завиле коло них, як прибитий цуцик. Дуже гордиться перед своїми земляками тим, що він "приятелею" з польською, жидівською "інтелігенцією", має серед неї "вливи". З українським селянином він у присутності тих своїх "приятелів" не стане й розмовляти, щоб не "сконпромітувати" себе... Це буде перед ними насміхатися з селянина, з його "дюдотем намащених" чобіт.

Чи не знайоми вам, товаришу читачу, такі образки? Наші противники кажуть нам, що немає української буржуазії. Нехай так. Нехай справді між Українцями немає тої справжньої, многоталовної буржуазії. Нехай буде, що є лише дрібна буржуазія з середнім буржуазним нарібком — пани та підпани. І те, що є, оці українські пани та підпани — це багато гірше за справжню буржуазію! Це те, що наш прашник називає: "Не дай боже з Івана пана". Це панські наймити найнижшого гатуку. Коли пан скаже, що треба робітника замкнути за грата за "непослух", то цей підпанок скаже — його треба повисити.

Цілий культурний світ поставився з омерзінням до заморожених американськими капіталістами Сакка й Ванзети, а республіка українських патріотів в Луцьку, "Українська Громада", написала, що це "спантелічений". Значить, американські капіталісти праві, що заморожує Сакка й Ванзети, а цілий світ, що борювався за врятування їхнього життя — спантелічився. А львівський "Новий Час", з 26. серпня, вже по заморожанню Сакка й Ванзети кинув білягу на Ванзети, написавши: "Ванзети намагався минулого червня поповнити сомогутства через повисіння. Але вчас надбігла сторожа й знала його з шурка".

Такої брехні на Сакка й Ванзети ми не бачили ані в одній ворожій американській буржуазній газеті. Підпанкові з "Нового Часу" не могло навіть прийти до голови, де і як Ванзети міг дістатися шурка в камері смертників — і він кидав болютом на мученика капіталістичного правосуддя. Або пощо нам йти за прикладами аж до старокраєвих газет, коли вистарчить заглянути до українських продажних газет, такі по цей бік океану. "Канадійський Українець", наприклад, дуже тишиться, що голандський уряд висиде комуністів на острову Нову Гвінею ("Кан. Українець" пише — "Гінею") і від себе додає: "може бог дасть, що за прикладом розумної Голандії підє скоро і Канада і створиць такий "рай" нашим хлопцям з МакГрегора "стріту" у Вінніпегу". Бачите, нуденний раб, запобігаючи перед паном, каже йому брати приклад з "розумної Голандії". Після редактора "Кан. Українця" виходить, що Голандія розумна, а Канада "нерозумна". У своїй, так би сказали, надмірній широкості прищеленуватий редактор перебрешив. "Побожний" редактор "Кан. Українця" тишиться також, що приклонники румунського вигнаного наслідника престолоу, Карла, підклали пекельну машину в урядової кабінеті прем'єра міністрів, Братіану, яка мада вибухнути саме в той час, коли Братіану звичайно приходиться до праці". Лихо його знає, яка причина тишиться з цього редактору "Кан. Українця", але досить того, що він пише: "Тішмоса, що не лише на Україні їх повно, заразилася отаманством і Румунія".

Зрештою "Кан. Українець" тишиться, що литовська аристократія хоче зробити диктатора Литви, Сметону, королем, він тишиться, що квебекський католицький капелан Кастрейн домагється від уряду замкнення "Укр. Роб. Вістей"; він тишиться, що "трим з неба впаде у свистунівський "соброр" у Вінніпегу"; тишиться, що веселий український люд "швендяться" вулицями Вінніпегу, бо це значить, що він "любить Україну"...

ЯКИХ ЖИДІВ УКРАЇНСЬКІ ПІДПАНКИ ЛЮТЬ, А ЯКИХ ЗА ПАЗУХУ ХОВАЮТЬ.

Улюбленою лайкою українських підпанків, неграмотних редакторів, на українських передових свідомих робітників — чазивати їх "жидівськими наймитами". Принесли вони ту лайку ще з старого краю. В Галичині, як відомо, багато по селах жидівських "посесорів", лихварів, коршмарів, торговців, ріжних паразитів, що жили й живуть потім і кровью працюючих. Звичайно, наймитами у них були переважно українські бідняки. Не з любови до тих паразитів служили вони у них, але щоб заробити кусок хліба; служили вони у них так саме, як служили в польських чи німецьких панів, як служили в українських багатих. Але українська куркульська та безштанська здекальсована "інтелігенція", з обридженням відносилася до того українського робітника чи безземельного селянина, що служив в Жидів — "посесора", торговця чи коршмара, називаючи його "жидівським наймитом". І в той сам час ті самі українські адвокати, попи, кооператори, політикери якнайкраще приятелювали з тими жидівськими паразитами. Вони плявали на жидівського вдовоса, а з Жидом-буржуєм, паразитом вони за одним столом попивали, з ним вони братилися й інші братується. Український егомось і жидівський коршмар в галицькому селі були найбільшими приятелями. І нині бачимо те саме. І нині УНДО, що складається з українських адво-

катів ("докторів"), попів, кооператорів, створило спільок з жидівськими сністамими (з буржуазією) і пішло спільно з ними до виборів сільських рад в Галичині проти українських робітників і селян, проти жидівських та польських робітників.

Дуже "патріотично" обурюється та сама українська жовто-блакить, що радянська влада дає на Україні Жидам землю. Спитаєте: чому вона за це обурюється на радянську владу, а сама в Галичині лучиться з Жидями проти українських робітників і селян? Чому вона ні словом не промовиться проти Жидів-посесорів, проти жидівських коршмарів, що на заходно-українських землях, під Польшею та Румунією деморалізують і руйнують українського селянина й робітника, проти жидівських лихварів то-що? Чому її болить те, що на Радянській Україні дають Жидам можливість працювати, а не визиском, заробляти на життя? Та тому, що вона добре знає, що радянська влада дає землю трудящим Жидам, а не паразитам, не посесорам, що живуть працею чужих мозолів, але тим, що хочуть власними мозолями працювати; радянська влада нікому не дає аж тільки землі, щоб він жив на ній чужою працею, але стільки, щоб він оброблював її власними руками. Коли-б радянська влада давала на Україні землю буйшим Жиддам-посесорам і то по кількостях десятин на душу, то українська контрреволюція тишлася-б. Вона тоді пішла-б рука об руку з тими Жидями, підлазилася-б до них, щоб разом спільно повалити радянську владу. Але вона знає, що цього не дідє, тому так відає на радянську владу.

"Кан. Українець", наприклад, вивістих цілий ряд статей прогромадницького характеру, вже з 14. вересня перестерігав своїх читачів, щоб часом помилково його не зрозуміли, та пояснює, що одних Жидів треба ненавидіти, а других любити й вчитись від них. Любити, каже він, треба тих Жидів, що "тверді у вірі і бізнесі", треба вчитись від них "твердості віри і звичаїв, бізнесу"... "Жидів не треба різати але шанувати як бізнесменів". Ось яких Жидів треба шанувати, любити і від яких треба вчитись. Зате-ж "Кан. Українець" каже, щоб стеретися "большевицького Жиди, бо це такий сам злодій і пустий руйнік, як наш большевик".

В цьому й увесь патріотизм. Жиди бізнесмени, спекулянти, треба любити, у него треба вчитись, а Жиди-робітники треба ненавидіти, його треба цуквати. Тому то, як ми в одній з попередніх статей закрували, в петлюрських урядах на Україні, у всіх його закордонних місних силах жидівські адвокати, спекулянти, а жидівську бідноту петлюрські чорношлицькі громади. Навіть в петлюрській місці у Вашингтоні, як пише редактор "Укр. Голосу", що сам був й співробітником, було кілька Жидів: Гекстер, Калес і Імханицький, які побірали величезні гроші й нічого не робили. Самий лихв'я Імханицький, як "голова торговельної місці", побірав по п'ять тисяч доларів в місяць і нічого ні не робив. Не вірите нам, то послухайте самого редактора "Укр. Голосу".

"Замість отворити в Нью Йорку бюро Української Торговельної Місці, той пан замешкав в перворядній готелі Мекхалд, спекулював на біржі, а в своїй власній заламив тим, що спав в вестибюлі готелю і обсервував жінок які приходили та відходили з готелю. Раз на місяць регулярно зголошував сей славний комерсант в Вашингтоні до Бацького по п'ять тисяч і знов не дав про себе цілий місяць нічого чути". ("Укр. Голос" з 7. вересня 1927.)

Витється від таких Жидів, таких-Жидів треба шанувати, як бізнесменів — каже "Кан. Українець". І тільки тому, що таких Жидів не шанує радянська влада, що вона прогнала їх з України разом із Скоропадським, Петлюрою, зі всіма тими, що від них вчилися жити як паразити на тілі працюючих мас — тільки тому українська чорносотенщина, як від гетьманщини, так і від отаманщини, так скажемо відає на радянську владу.

ЗА ДВАЙЦЯТИЙ СНІП.

Недавно це було. Поїзди з нашого Підкарпаття везли сотні й тисячі сільського народу. Куди їдуть? На доли на живна, на панські лани. За три, чотири тижні вертали вони в гори, а з ними їх дорібок, зароблене у пана збіжжя: корець, два три. Співади дучи, співали вертаючи. Незнайомий з нашим селом подумав-би, що це з гаразду великого люде та виспівують. А пісня — це одинокє, що осталося нашому селянинові. І чим біда дужча, тим пісня тужливіша...

За 20-ий сніп збирали збіжжя на панському лані. 19 сніпів панові, а 20-ий собі — бопівляють. В 3-й годині ночі виходили на роботу та з малими херрами на снідання й обід працювали до 9-ої, 10-ої ночі. Так 4 тижні. За 20-ий сніп!.. В тому селі, де ми робили — оповідають — було спокійно. А от друга партія в сусіднього пана мала перепалку з місцевими селянами. Місцеві не хотіли їх до роботи у пана пусти. Нарікали, що їм конкуренту роблять, заробиток їм відбирають. До біжки додири. Але наші перемогли, бо влада за нашими обсталя, проти місцевих. Ой гірка бо то перемога і "переможи" здають собі з того справу, але відповідать: А що-ж робити? З голоду вмрять? Своє збіжжя не має, в горах нігде не заробиш. А жити хочеться! До війни на Мадяричину на живна ходили, тепер не пускають.

Ось вам положення. Робітників багато, а праці мало. Пани це використовують і наймають найдешевшого робітника. Якщо місцеві селяне не хочуть йти роботи на лан за 20-ий сніп, то вони сприваждують посторонніх. А ті їдуть. Бо жити хочуть. І виявляється конфлікт між самими селянами-Українцями. Тих з долів з тими з гір. Одні других проклинають, бо одні другим можливість життя відбирають...

Те, що діється тепер, нагадує це часи панщини. Дідачі в крайній-дичинній і злобий спосіб використовують тяжке, безвихідне положення нашого селянина і за працю платять... 20-ий сніп. Панам на руку йде польський уряд, який замкнув, вську можливість заробітків для українського селянства в Німеччині, і колонізує нашу землю Мазурами. Через те з року на рік нашому селянству тяжче живеться і з року на рік дідачі зменшують плату. ("Новий Час.")

НИЩЕННЯ ГУЦУЛЬЩИНИ.

Положення на Гуцульщині стає з кожним днем гірше. Навіть на закуплення кукурудзяної муки, яка є щоденним кормом мешканців Карпат, Гуцул не в силі сьогодні спромогтись в наслідок нечуваного обідолшення сіл. Недуги ширяться що-раз більше, чахотка, що здавалася-б на Гуцульщині не повинна мати пристоупу, шириться там поголовно. Уряд не старяться зовсім йти на поміч виснаженому населенню, але навпаки йде на його знищення. На гуцульську бідноту спливають чимраз то нові карі й нові податки. Недавно наложено новий податок на гончарів і на всіх, що займаються дрібним домашнім промислом. Далі наложено дороговий податок Кожний Гуцул має на основі цього владчувати до каси держави понад 150 золотих. Є це для Гуцула так великий грш, що він ніяк не буде в силі його заплатити.

ОТТАВА, 8. вересня. — "Канада Газет" з цього тижня подає офіційне оповіщення про скасування тої постанови в кримінальному кодексі, що забороняла чужинцям мати в своїй домові посідання рушницю, крис або амуніцію без перміту.

ПОДІЇ В РІЖНИХ КРАЇНАХ І ОРГАНІЗАЦІЯХ

ЩЕ ОДИН СТРАШНИЙ БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ДОКУМЕНТ.

Багато крику нароблено у Франції з приводу ще одного більшовицького документу, на цей раз таки дійсного, таки справді підписаного "Зіновєвим, Троцьким, Каменєвим, Раковським... Документ цей є ніщо іншого, як резолюція опозиційних провідників у Весоюзній Компартії. В цій резолюції опозиції виправдється перед партією у гріхах своїх та заявляє, що вона стоїть душою й тілом за збереження жовтневої революції, за оборону Радянського Союзу, за міжнародно революційну й кличе жовніврів цілого світа в разі війни капіталу проти Радянського Союзу — переходити на бік червоної армії, не воювати проти однокілі в світі пролетарської вітчизни — Радянського Союзу.

Французькі фашисти, головною мілітарною зграяю наробили з приводу цього багато крику й хотіли допровадити до зрівняння зносин Франції з Радянським Союзом, а в крайньому разі вигнати Раковського з Парижу, як радянського посла.

Французький міністер закордонних справ Бріан, що був в той час в Женеві на засіданню Лиги Націй, телефонував з Женеві до Парижа, до прем'єра Пуанкаре. Пуанкаре запевнив Бріана, що справе полагоджена, кабінет справи Раковського цілком не обговорював, і Раковський лишається в Парижі, бо резолюція, яку він підписав, до Франції не відноситься і що підписав він й як член Центрального Комітету комуністичної партії.

Одним словом — "найшій" одній справній комуністичній документ, але й на тому пошилісь в дурні.

РАБСТВО В БРИТІЙСЬКІЙ КОЛОНІЇ.

Англійська буржуазна (головно ліберальна) преса переповнена істерією до рабів в африканській колонії Сієра-Леоне. Справа малася так:

Є в Африці англійська колонія Сієра-Леоне, а є зараз-же в межу території тої самої назви, яка є лише під протекторатом Англії. На тій території існує ще рабство. Минулого року англійський уряд видав в колоній закон, що кожний, хто вступив на територію ко-

лонії з території протекторату, той стає вільним чоловіком. Два тубильці так і зробили: вони втікли з території протекторату на територію колонії і "стали вільними". Але властитель, у якого вони були рабами, знайшов їх і там та силою привів назад до себе в рабство. Справа опинилася в суді. Перший суд осудив поступок рабовласника, а верховний суд його виправдав, признавши йому право власності над рабами.

Ліберальна преса Великої Британії обурилася проти того, що під англійським прапором панує ще рабство та поведла кампанію проти уряду Балдвіна.

Дивно. Адже-ж перед консервативним урядом були у Англії уряди ліберальні. Хіба-ж не від них уряд Балдвіна дістав в наслідство колонії з їхніми законами?

"ЦИВІЛІЗОВАНИЙ" ПРИЯТЕЛЬ ЛЮДСТВА.

Так московська "Правда" називає англійського письменника Бернарда Шо.

Бернард Шо — 70-літній старик, письменник, що за своєю літературну працю дістав нобелівську премію.

Бернард Шо — соціаліст та ще й англійський. На бенкеті, що влаштувала йому Партія Праці в 70-літню річницю, він сказав, що відрядиться від інших мистців-письменників тим, що поїв овочі науки К. Маркса — соціалізм.

Європейська демократія дуже любить Шо за його соціалізм. Американський газетний король, Герст, в сотках своїх газет проповідує в Америці "соціалізм" Бернарда Шо.

Недавно кореспондент німецької газети "Нає Фрає Прессе" розмовляв з Шо про Китай і про політику Англії в Китаю. І соціаліст Шо заявив, що Англія бє й буде біля Китаїв.

"Ні, ми не можемо уступити з Китаю" — сказав Шо. — Я гложусь з Разсеєм МекДоналдом, що ми не можемо піддаватися. Дуже правдоподібно, що Китай в найближці десяти чи сто літ стане нацією. Правда також, що пам'ять в Китайській дошва за їхні коси й що вони будуть ненавидіти всіх, хто їм тепер ставить опір. Ми не праві, але ми не можемо відмовитись від своїх позицій. Ми є в стані того чоловіка, який

набив другого. Він з охотою закінчив би кількома веселими словами, але він не може, він мусить бити його далі. Ми повинні затримати своє обличчя, престиж британської імперії поставлений на карту. Можливо, що це недобре, але це по людськи. Життя ніколи не є по-людським".

Таке говорить "соціаліст", який хвалиться, що поїв всі науки К. Маркса. Здається, що він їх не переварив як салі, від цього йому стався запір, це подало на голову й він верзє от-такоті.

НАЗАРУК ПРИБІВ В ГАЛИЧИНУ ДО РОБОТИ.

Осип Назарук — доктор Осип Назарук, страшний проти-польський воєва, що замаскував Петлюру за зраду, за продаж Галичини польській шляхті, що допомагав Петрушевичові втікти від Польків, що в пресовому бюрі у Відні нововідав з Польками, що в Канаді долари збирав для боротьби з Польками — нині той самий Назарук вернув під захист польської шляхті...

Що-ж то сталося? Неваже-ж польська шляхта так змилосердилася над Українцями, що їх "найбільшого" проти-польського воєву випустила до Галичини? Ні, бачимо, що шляхта далі десятками лакує в тюрми українських селян і робітників в Галичині.

Не шляхта вклонила Назарукові, але Назарук заслужив собі в шляхті милість. Заслужив своєю продажною роботою в Канаді й Злучених Державах. В Канаді десятки тисяч доларів зібрав і не проти польської шляхті їх зжує; в Злучених Державах киує велику кістку незгоди між українське населення.

Потім вірно став на бік польського висланця єпископа Богачевського, Шевченка, Драгоманова, І. Франка рушниками назвав (це в останніх числах "Кан. Українця") нападає на Шевченка за його "ні жиди ні лиха" — за вірну службу польській шляхті в останніх кількох роках польська шляхта не тільки простила Назарукові всі "гріхи його молодості", але, як хочуть чутки, сама зародила його до Галичини для хрунівської роботи.

Таки то "народні діачи". Кажуть, що в Галичині Назарук обійме місце Володимира Бачинського...

КОЛЮЧКИ.

В п'ятницю, 22. вересня, в Злучених Державах буде велике демократичне всеркає свято... В той день в Шікаго Демпсей Туєна буде кулакувати, а Туєні Демпсей. Буде свято демократичного кулакомордія.

Телеграми доносять, що поліція Злучених Держав спіймала за корабель, який вів два мільйони гальонів горілки для тверезих глядачів кулачної битви між Демпсєм і Туєном.

Скільки мільйонів гальонів вдалося бутелюгерам (в порівнянні з поліцією) провезти на місце бою — про це телеграма нічого не згадує.

Якийсь тайний детектив, такий тайний, що навіть сам свого імені не знає — вивирив, що якийсь демократичний справник в Злучених Державах підробив 20 тисяч тикетів на свято мордобиття Демпсея й Туєна. Той тайний детектив докладає знає, що ці справники продали вже 10 тисяч цих тикетів по 40 доларів за тикет, а ще мають привезти з Нью Йорку до Шікаго 10 тисяч тих тикетів.

Цікаво, що тайний детектив все знає, газетам про це оповідає й про те ніхто не знає, киде й кого ловити.

Що-ж, він, як торговець рибою з Астрахані, думав і в Америці зловити платику в шкловийх паночках.

Перечитавши лише в двох числах "Укр. Голосу" огляд п.ліч: "Українська Дипломатична Місія у Вашингтоні", стая нам цілком зрозуміло, чому в одному з попередніх чисел "Укр. Голос" писав, що "чим більший комітет, тим більше злодів".

Читаю до редактора "Кан. Українця": — Може-б ви, пане, пожертували щось на потерпівших від повені... Ви так багато пишете про любов до українського народу.

Редактор: — Я свою любов до него відшвендяю вулицями Вінніпегу.

Пише редактор "Укр. Голосу", що один Мирослав Стечишин, що співробітничав у петлюрській місці у Вашингтоні, він брав 400 доларів на місяць лише за те, що кожничками витивав з газет все те, що писалося в них про Україну.

Вірно, що воно так було.

Далі хвалиться редактор "Укр. Голосу", що Мирослав Січинський брав по 500 доларів місячно й менше робив за Мирослава Стечишина.

Славно колись Мирослави працювали на славу "нєньки України", а тепер один другого за це знеславують.

Пише також редактор "Укр. Голосу", що секретар петлюрської місці у Вашингтоні, Козакєвич, був такий дурний, що не здібний був листа написати, цілими днями сидів в канцелярії й тупо глядів в стіну.

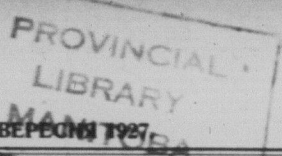
Листи писав сам голова Бачинський, а підписував їх секретар Козакєвич.

Іншими словами: коли Бачинський побачив, що його секретар дурний, то він зробив його своїм головою, а себе його секретарем.

"Кожний робітник в місці мав своє заняття — пише М. Стечишин, — але найвбідніше з усіх занять мав М. Січинський. Він кудись ходив собі і не раз цілими тижнями не показувався в канцелярії".

М. Січинський за 500 доларів місячно швендявся вулицями

Куркулєнко.

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ В КАНАДІ.

ЖОВТЕНЬ ДЛІА "ВОРКЕРА".

Бюлетнем з дня 27. липня Центрального Комітету Компарції повідомив всі партійні частини про те, що місяці жовтень і жовтень є призначені для кампанії в користь "Воркера". Місяць жовтень наближається і ми повинні взятися вже від тепер до праці. З адміністрації "Воркера" розіслано циркуляри до всіх партійних частин та передлатників "Воркера". Ці циркуляри партійні частини повинні прийняти як припинення, що наближається час кампанії і треба вже від тепер до неї приготуватись, а попередження, щоб товариші старались лягнувати працю на місцях та, щоб вона не перешкождала цій кампанії. Матеріальне положення "Воркера" останніми часами досить критичне. Що досі не робилося ніяких зазивів о поміч, так це тільки тому, щоб не пошкодити цій жовтєвій кампанії. Тому й тим більше треба сконцентрувати всі свої сили, використати всі способи й засоби, щоб після цієї кампанії "Воркер" міг спокійно виходити аж до квітня 1928 р.

Рівночасно звизаємо також й другі братні наші організації, та поодиноких членів і симпатиків, щоб й вони також взяли активну й ширшу участь в цій кампанії й спричинилися до піднесення й поширення нашого органу, який зміло й завзято обороняє інтереси працюючих, дає провід й керує революційним рухом Канади. То-ж до праці, — до ширшої й завзятої праці для "Воркера".
Український Агітпроком Ком. Партії Канади.

ЛІДЕРИ НА СЛУЖБІ В БУР-ЖУАЗІ.

По донесенням "Воркера", реакційні лідери із юнії з'єдинених кравецьких робітників (Амалгамайтед Клодінг Воркерс) розпочали вже в Торонто й Монтреал наступну боротьбу проти комуністів і всіх робітників лівого крила своєї юнії.

Безпосередньою метою цього наступу є насильне прогнання комуністів і лівокрильців з юнії за допомогою правого крила, або, як вони це називають — "чистка" юнії з радикальних елементів і усунення з неї всієї "політики".

Всіх за цим "генеральний штаб" юнійних бюрократів помагає босам вводити всюди "піс-ворк", тоб-то "платню від штуки", що мусіло-б неминиче спричинити велике обниження заробітної плати, зменшення числа робітників і шалену експлоатацію робочої сили, — а з тим і певну загибь самої юнії.

І таку програму зграя Гилмена й Бекермена називає "конструктивною політикою". Для успішного переведення своїх планів ця зграя готова витратити тисячі доларів (юнійних грошей!), послугоючись притім звисними методами боротьби — як підкупство, корупція, погроми, терор і подібні інші "чесні" засоби боротьби.

А хіба найбільш ганебною інтригою зграї Гилмена й Бекермена є ця, що вона не соромиться навіть ширити між членами своєї юнії релігійну ненависть, підбурюючи з одного боку Жидів проти католиків і навпаки.

На тим тлі вже мала розгорілася боротьба в Монтреалі між італійськими й єврейськими робітниками.

Однак більшість членства юнії має повне довіря до своїх товаришів комуністів та лівокрильців і не дасть задурити себе реакційними лідерами.

КОНЕЦЬ ЕДМОНТОНСЬКОЇ ТРАГІКОМЕДІ.

Конвенція Трейд енд Лейбор Конгресу, яка відбулася в Едмонтоні, закінчила вже свої сесії і можна дійсно оправдати робітництво цієї країни, якщо воно навіть і не знало нічого про цю конвенцію. Була це наявною одна з найбільш шаблонних і банальних конвенцій в історії Трейд енд Лейбор Конгресу.

З неімовірним філістерством і з відкритим ігноруванням найкращих справ трейд-юнійного руху Канади, вся бюрократична машина Тома Мура переферсувала свої, як звичайні, п'янтки і втерті резолюції, які цей самий Том Мур в своїм часі покійно предложив уря-

дові, благаючи навколівших, щоб уряд одобрив їх.

А прем'єр вислухав ченю солодкого голосу містера Мура і, коли великий робітничий лідер закінчить свою просьбу, Мекензі Кінг дуже поважноном тоном приобирав якнайповажніше подумати над цєю справою. І на цьому все скінчилось, доки та сама комедія не повториться таким самим паломництвом в наступі році.

Ми повторяємо ще раз рішучо, що всяку важку кравку, чи інтернаціональну справу працюючих на цьому конгресі було зовсім з'ігноровано й саботажовано, як наприклад, справа організування неорганізованих ще робітників, загальну боротьбу за вищу заробітну платню й поліпшення умов праці, питання трейд-юнійної єдності у всьому розмірі, як також єдності всьому трейд-юнійного руху.

А як причиною для зрозуміння становища Конгресу супроти загрози війни послужить найкраще цей факт, що Конгрес відкинув резолюцію лівого крила з домаганням негайного налагодження торговельних і політичних зносин з Радянським Союзом.

Не менш ганебною становищем займав він теж відносно клясового морду Сакка і Ванзетт, як відомо загально і заявив президент Мура, який сказав, що — мовляв — робітництво Канади чи в інших країнах поступило "нечесно", мішаючись у внутрішні справи Злучених Держав.

Цей наляк треба нам зрозуміти в цей спосіб, що коли-б капіталістична кляса Канади хотіла замордувати робітничих борців тут, то — по думці Мура, було-б це нечесністю з боку законних робітників мішатися в справи "нашого" уряду.

ВЕЛИЧЕЗНІ ПОКЛАДИ ТОРФу.

Спеціальна комісія, що обслідувала ріку Ірпень біля Сміли, на Черкащині, викрила великі торфяні поклади. За приблизним підрахунком поклади мають коло 2 мільярдів пудів сухого торфу, який можна було б обслужити смілянську, балківську і черкаську цукроварні та всі підприємства Черкаса і Сміли.

РАДІОФІКАЦІЯ ХАРКОВА.

Харківська радіомовна станція Народного Комісаріату Освіти випрацювала план розбудови радіофікації Харкова. По тому плану установлені будуть радіо-гучномовниці по харківських вулицях, майданах, парках, садках, на залізничних, фабриках, клубах та урядках. Планувать улаштується радіомовниці по селах Харківщини, поки-що в околиці самого Харкова у 18 громадах.

Комуністична літня кемпові школа в Склен Лейк, Ата, улаштована цього літа під керівництвом т-чи Бекі Бюгер.

В ТОВАРИСТВІ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ТУРФДІМ

складає на цему місці товариську подяку всім тим нашим організаціям на сході Канади, що мали нагоду цього літа гостити у себе членків вініпегської Дівочої Мандолінової Орхестри та їх провідників. Широ дякуємо всім тим товаришам і товаришкам, що дали приміщення і дау мандоліністам, що стрічали їх автоматично на стаціях та відвозили своїх, куди було треба, і взагалі за всяку прислугу, зроблену мандолінової орхестрою в часі її двомісячної концертної подорожі.

Ми не наводимо тут ні назв організацій, ні імен поодиноких товаришів і товаришок, що доклали багато старань для того, щоб концерти мандолінової орхестри вийшли якнайкраще при якнайменшій затраті на це коштів — бо це забрало-б багато місця. Ми тільки кажемо, що кожна організація, кожний товариш і товаришка, що в якій би то не було формі допомагали мандолінової орхестрі і її провідникам в дорозі — тимсамим допомагали ційкій нашій робітничо-фермерській організації. І за цю допомогу Ц.В.К. ТУРФДім складає всім широко-товариську подяку.

*Т. Бульчицький, голова.
М. Шатувський, секретар.*

ВІДКРИТТЯ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО, ОНТ.

В днях 15. і 16. жовтня ц. р. відбувся святоточне відкриття нового Укр. Роб. Дому в Торонто. В цій справі висладо до східних відділів нашої організації особні листи. Гадаємо, що вони будуть розглянені й товариші поступлять після поданих там планів.

1. Відділи найближчих місцевостей повинні взяти участь в цьому відкритті своїми співзавсиками або орхестральними силами, подаючи перше всею програму своїх виступів до Провкому.

2. Подальші відділи, що не можуть взяти такої участі, повинні прислати своїх представників на це свято. Імена цих представників також треба подати до відіма Провкому.

Всі інші відділи, що не можуть вислати своїх представників через великі кошти, сподучені з подорожжю, повинні взяти участь в цьому святі писемно.

Ми звизаємо всі наші відділи на сході Канади, щоб вони якнайкраще поклали нам всі інформації, про які згадується в нашому листі, бо від цього залежить успіх самого свята.

Як сама будова цього величавого будинку, так і його відкриття, не є чимсь локальним, "торонтонським", але ділом цілою нашої організації.

З відкриттям нашої нової інституції на сході Канади, відкривається новий терен нашої праці, відкривається нова доба нашої організації на сході. То-ж доложим всіх старань, щоб це відкриття було дійсною маніфестацією нашої організаційної сили й солідарності. Не повинно бути й одного відділу нашої організації, який не взяв-би участі в цьому святі. На це свято запрошуємо також робітників з таких місцевостей, де досі немає ніяких робітничих організацій.

Відкриття Українського Робітничого Дому в Торонто, це свято великого здобутку-осияння нашої організації. Вішануймо його!

ВИСІЛКА ОРГАНІЗАТОРКИ.

Зараз після відкриття Українського Робітничого Дому в Торонто висладо буде організаційну на сході Канади. Організаторка вийде з рами Секції Молоді. Праця її заключатиметься в першу чергу на організуванні нашої молоді та кромі того відділи Жінської матимуть нагоду використувати її в мітинзі своєї організації.

В першому плані обіздки такі місцевості: Торонто, Вест Торонто, Гемітон, Веланд, Торонд, Сейнт Катеріне, Порт Коуберн, Віндзор, Лондон, Кіченер, Брентфорд і Торонто.

Ця обізка відбувається між 17. жовтнем і 17. листопадом. Подрібний план і точні дані, як також ширші інформації в цій справі вислється відділам на місяць окремим листом.

*В. Босович, секретар
Провкому ТУРФДім.*

ЯПОНСЬКИЙ КІНОТЕАТР.

Японський кінотеатр зовсім іннакший як деінде. Це звичайний зовсім гарний будинок. В гардеробі гості мусять здіймати і черевки, все одно чи чужиньць, чи Японьць. Японським відправдує гостя на місьце. Крисел нема, гості сидять на делійки, на подушках. Полотно (скрін) доволі велике; перед полотном сцена, бо в японському кінотеатрі дають також театральні представлення. Либовіч сцени є місце для бесідника, покрите коштовним шовком. А то тому, що в Японії текст цілого мувінг пікчеру пояснює рівночасно бесідник і то так, що наслідують різні голоси. Є й музика. Либовіч є японська, правобіч чужинна орхестра. Музика грає, коли їй захочеться.

Чужинна музика складається з скрипки, труби, флету. Японські музиканти грають на "ко-то" і "шамізах", струнних інструментах. Японська музика настроює дуже сумно. Цілий будинок прикрашений прапорами. Прапори ті подарували найбагатші мешканці міста.

Представлення триває звичайно чотири години. Насамперед грають якусь модерну японську пєсу. Потім слідує чужинний образ з англійським текстом. Опісля грають старояпонську пєсу. В модерних японських пєсах актори виступають одягнені по чужинному; в старояпонських пєсах лише в японських одягах. На чужиньць японський кінотеатр робить дуже комічне вражіння.

Коли приміром на фільмі зображений чоловік, що біжить, орхестра вдареє двома дощечками, що має наслідувати голос японських деревляних черевиків (гета). Дуже комічно виглядає, коли бесідник наслідують жіночий голос або хлипання, плач. По кожний пєсі слідує перерва, а пєси є і шестиактові.

На перервах усі гості пють чай, без цукру. Коли фільма подобається публиці, то оплескують підчас представлення, а чуті й оклики. Коли на сцені є який чужиньць, очі всіх гостей звертаються на нього. На сцену виводять часом і тресчаного коня. По представленню гості ідуть до гардероби. Чужиньць не тяжко віднайти своєї черевки, а Японці певно не один перемінюють. Перед будинком стоять джінчікіші (візки, тягнені людьми), що розвозять гостей додому.

ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ТОРОНТО!

Цім повідомляємо всіх робітників і робітниць Торонто й околиці, як також всіх робітників і фермерів Канади, що

В СУБОТУ, 15. ЖОВТНЯ І В НЕДІЛЮ, 16. ЖОВТЯ 1927 Р.

відбудеться

В ТОРОНТО, ПРИ ВУЛИЦІ БЕТГОРСТ Ч. 300 — 302

СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ НОВОЗБУДОВАНОГО УКР. РОБ. ДОМУ

Це буде велике свято українських працюючих мас Торонто й цілого Онтєрію, як також українських організованих робітників і фермерів цілої Канади. В тих бо днях відкривається ще одна велика робітничо-фермерська інституція, збудована шедшими жертвами українських робітників і фермерів.

Тож запрошуємо на це велике свято всіх місцевих і дооклицьких робітників і робітниць та представників робітничо-фермерських організацій з цілої Канади.

На святі промовлятимуть представники від Ц.В.К. ТУРФДім, від Провкому в Торонто, від англійського організованого робітництва, від торонтонського Трейд енд Лейбор Кансил і від інших робітничих організацій. З Вініпегу на відкриття приїде тов. М. ІРЧАН.

Відкриття відбудеться величавим концертом, в якому візьмуть участь: торонтонський хор і мандолінова орхестра відділу ТУРФДім в залу з кількома хорами і мандоліноними орхестрами з поза Торонто. Буде це масовий виступ співацьких і музичних сил.

В НЕДІЛЮ, 16. ЖОВТНЯ по полудні відбудеться товариська забава, а вечором концерт, в якому знову візьмуть участь місцеві й позамісцеві сили.

Будинок для оглядин буде відкритий в суботу, 15. жовтня в годині 6-й вечором.

Всіх робітників і робітниць, як місцевих, так і позамісцевих широко вітаємо.

Будівельний Комітет.

АПТОН СІНКЛЕР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришестя.

(Переклад з англійською Євген Касаненко.)

(Продовження.)

— Хто-ж це зробив?
— Відгадайте!
— Може ви?
— Я-б не насміявся. Але мені сказано: гроші внесла Мері Магна і забрала його кудись із собою.
— Милій Боже! — скрикнув я, і перед моїми очима замаячив нагодовок:

ЧАРІВНА КІНО-ЗОРЯ ВИЗВОЛЯЄ ПРОРОКА КУЛЬТУ ЛЮБОВИ.

Я пообіцяв зразу-ж відшукати пророка.
— Він не може кудись зникнути, — сказав я. — Він не їздить в автомобілі, а Мері недалеко заїде з ним, перше ніж знайдуть їх газетчики.
Я взяв телефонну книжку і поглянув на прізвище Ейбеа. Це було незвичне прізвище і з небагатьох Ейблів знайшовся тільки один адвокат (знов же вразило мене те, що ім'я цього адвоката було — Марк). Я подзвонив до нього і почув знаний вже лагідний голос. Так, товариш Тесля шо-їно прибув; і мсі Магна з ним. У нас невеличка вечера, ми будемо раді побачити вас. Так, м-ві Ти-Есові теж будемо раді, звичайно.
Отже, я подзвонив фільмовому магнатові і не без внутрішнього сміху передав йому гречаний дозвіл перебути вечір у центральному шта-

бі вестернської міської організації Соціалістичної Партії.

L.

Коли я прийшов на місце зборів, то вечорю було вже зготовлено. Я не знаю, звідки взяли на неї гроші. Можливо, що з більшовицького золота, як сказав би ворог, можливо, що з грішних заробітків "мілонодоларової кінематографічної чарівниці". Чи так, чи сяс, а стало було акрито хоч і старенькими, але чистими скатертинками, і на них стояли квітки й фрукти. Тесля сидів на почесному місці, і я зі здивованн'я зауважив, що він був одягнений у розкішні з білого як сніг подлатна шати, замісць старого вбрання вже зношеного, политого гарсом і забрудненого вуличним порохом. Я додивався, що це святоточне вбрання принесла місці Ти-Ес. Вона дістала його без жадної морокки, просто з гардероби кіностудії, бо-ж там завжди можна знайти як лишень схочеш убрання.
А вбрання так чарувало очі, що викликало навіть неведучку спінку. Тесля Джеймс, що мав аскетичну вдачу, визнавав за потрібне висловитися з приводу цього отверто; отже, він зауважив, що було-б краще, коли-б місці Ти-Ес замісць нього принесла гроші на убогих. Але-ж пророк заперечив йому:

— Не чіпайте цієї жінки. Вона зробила добре діло. Вбогих ви маєте з собою завжди, мене-ж — тільки на короткий час. Ця жінка допомогла нашій вечері стати веселішою. Люде оповідають про неї і в майбутні роки.
Але це не задовольно аскетичного Джеймса і він подався до свого кутка, бурчочучи.
— Звичайно, ми закладаємо нову церкву, але вона виходить чисто та самісінька, що й стара. Не повинно так говорити! Бо-ж не од-

мінно почнуть брати лепту вдовиці, щоб купувати шовк і оксамит йому на одєжу, та зложати келихи, щоб він пив із них. А дали ви їй не зчуетесь, як умістять його на віконце скла, а його слуги почнуть носити ризи з діамантами, казатимуть, що все на світі гаразд, і на доказ наводитимуть його-ж слова!

Отже, я побачив, що за наших часів не так легко пророкувати керувати думками своїх учнів.
Ця суперечка ані трохи не турбувала місці Ти-Ес; вона клопоталася на кухні, дуже задовольнена з тієї роботи, що охоче робила-б її й завжди, коли-б суспільне становище її чоловіка не наказувало їй держати на те десятко слуг. Так само з величезним здивованн'я побачив я, що й Мері Магна, замісць сидіти, як личило-б королеві, праворуч від пророка, підвзяла фартух і теж допомагала Моу та місці Ейбл. А ще дивним було те, що м-р Ти-Ес непомітно сидів у кінци столу, тим часом, як праворуч пророка сидів катержик, засуджений на двадцять років. — Джан Колвер, поет з "ай-доб'ю-добр'ю"! І знову ворохнулася в мозок учена коліса у дитинстві фраз: "Він скінув вельможних з їхніх тронів і підніс покритивдених".

Невеличкий гурток агітаторів усіх напрямків учасників вечери, був вартий, щоб йому присвятити кілька слів. Був тут Корвський, секретар кравецької юнії, що звався, як я почув, Лукою, і його приятель, Росіянин бендюжник Симон Карліч, і Том*.) Монета, молодий мексиканець чигарник. Був тут Метью Еверт, вільний од роботи цього вечора, бо Ти-Ес привів із собою другого стенографа. Був тут Марко Ейбл, та ще й другий соціаліст, молодий Ірляндець на

імення Енді*) Лич, учасник війни, що вернувся додому цілком одужавши від милітаризму, і тепер ширив соціалістичні листівки, та агітував робітників, ледве лише знаходив двох чи трьох охочих слухати. Так само був Гембі, той паціфіст, що мені не подобався, та ще й другий, приведений Колвером "ай-доб'ю-добр'ю" — молодий хлопчина на імення Філіп, шобіно засуджений найвищим судом на каторгу; але він був тепер утікач, і за його голову призначено було нагороду.

Двері кімнати розкрилися, і ввійшов іше хтось: висока й худя постать у старій і трохи неохайній одєжі, вразливе для очей обличчя з неголемим два тижні підбороддям. На йому був старий чорний капелюх з потертими крисами; але з під них зоріли такі лагідні і скорботні очі, що здавалося, ніби він позичив їх у самого Теслі. Проте, обличчя мав він справдішнього Янкї, з тим сухим, жилим підбороддям, що ми його так гарно всі знаємо. Побачивши Теслю, він аж засіяв. Поставивши на підлогу дорожній куферок, він простяг обидві руки, підходячи до Теслі:

— Тесля! Я давню шукав вас!
— Мій брате! — відповів йому Тесля і вони стиснули один одному руки.
Я знову здивувався. "Звідки Тесля знає що людину?" і пошепки спитав Ейбла:

— Хто це?

(Далі буде.)

*) По-нашому — Андрій. Прим. перекл.

Не забувайте про пресовий фонд одінової української робітничої газети в Канаді — "Українських Робітничих Вістей".

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вініпегу і друкує приступні для молоді статті, вірні, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.

Журнал цікавий і корисний так для дітей як і для старої молоді. В кожному числі багато ілюстрацій.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата вносить тільки 50 центів.

Повнодинок число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу: THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Stn. Winnipeg, Man.

КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

ПРО ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНІВ Р.З.Т.

Відділ Р.З.Т. існує тут півтора року. Протягом першого року свого існування він побирався з 12 до 45 членів і членкинь, а в останній кампанії він здобув велике число нових членів і членкинь.

Правда, всіх їх в місті нема, бо одні виїхали до ліса, інші на заміських шляхах на роботу, але це не змінює речі, як також не перешкоджає працювати в відділі, бо є вже з ким і для кого працювати. Треба тільки хітрити працювати.

А в першу чергу повинні старі товариші і товаришки з організації вести перед в праці й дати добрий приклад і взяти молодим членам і членкиням.

Читачам дописи в "УРВ" з других місцевостей, бачимо, що там вже жита й енергійна праця в всіх відділах, аж до школи. Чому ж в нас цього не видно? Чи ми не змогли б їм доганяти, коли-б тільки схотіли? Чи в нас може такі відносини, що нам не треба працювати?

Так воно не є, товариші і товаришки. В нас треба працювати більше, як може і в інших місцевостях, бо велике поле організації праці стоїть обломом. Сотні наших товаришів по праці нез'явилися і забувають в темноті й не можуть знайти шляхи до світла. Хто-ж їх виведе на той шлях, хто дасть їм ширшу раду й розраду, як не ми, з'являючись і своїм робітничим, як інших ми себе вважаємо? Тільки на нас спадає цей важливий обов'язок!

А чи є в нас на даний час якийсь обов'язок супроти наших товаришів по праці, що остали досі на роздоріжжі? Чи є в нас волія й охота посприяти їм і собі рівночасно?

Прикро признати, але хочеться бути чесним з собою, мусимо признати цей факт, що не всі ми — старі товариші з організації ідемо собі справу з наших організаційних обов'язків. Не всі ми, що називаємо себе старшими і стоїмо вже від довшого часу в організації, позволючись й робити так, як на сімнадцятирічному юному так, як на сорокопятирічному старшому, старшим товаришам, ще й такі одиниці, які більше вважають на свої особисті інтереси, чим на добру організацію, і які замість доброго прикладу, вносять в нашу раду тільки огорчення й негодую, які тільки товаришів порадити й науки, продаючи одиниць протиприродно.

Це вже жовсім не по товаришам і тобто у втручати цього організації не може й не сме.

Тому ми одиницями, які в цей спосіб поступають, треба вжити це під увагу й роздумати над тим, чи вони хотять бути чесними й звольними членами організації, чи може хотять примусити організації поступити з ними так, як вони на це заслужують. Хай ті одиниці добре згадують собі, що наша організація не є місцем для особистих розрахунків і ніякий член не сме використувати її для своїх особистих самолюбних цілей.

Я наведу тут кілька прикладів, як ці одиниці роблять і висловлюються, щоб всі члени могли справедливо роздумати й осягнути, чи годиться членувати в організації так робити й висловлюватися.

Один член висловлювався в зборі в такий спосіб: "Я був хорий, а мені нічого не заплатили".

Я спитав цього товариша, чи він зазнався від тим, що говорив, і що можуть молоді члени подумати собі, чуючи такі докори на адресу організації?

Мені здається, що це зазнався, бо він не задоволюється, бо іннакше, як свідомий і звольний член організації, він не звинувачує себе в якійсь іншій організації на свою організацію. Адже по його словам викладало-б, що організації не дав допомоги нікому, лише тим, які йому заплатили. Чи-ж не так воно? Чи не є це тяжкою обидою для організації?

Адже ж в нас було вже багато більше хорих і всі вони дістали належну їм допомогу, якщо лише вони були справді хорі й повідомили про це місцевий відділ Р.З.Т. згідно опікунства хорих.

Кожна-ж цей член, що так висловлюється, не дістав допомоги, то для цього мусили бути певні й оправдані причини. Бо — коли він був дійсно хорий і не дістав допомоги, то хіба тільки з власної вини, що не поступив по приписам статути, не повідомив про це місцевий заряд відділу Р.З.Т., якого обов'язком є вислати до хорого опікунства й лікаря. І коли-б так справа малась, то не винна організація, що він не дістав допомоги, і члени не має права нарікати прилюдно на організацію і виключувати на неї підозри, немов-би вона не всіх членів однаково трактувала.

Р.З.Т., який виїхав до нього опікунства хорих і відділового лікаря. В дальшу чергу він мусить виконати відповідну за допомогою й переслати її до відділу Р.З.Т., а тоді з певністю організації йому допомогти виплатити.

З другої-ж сторони, коли член згодиться хорим, і замість лежати в ліжку або в шпиталі, він ходить, собі по вулицях, а буває й таке, що йде в карти грати, то в таких випадках кожний член організації скаже йому, що таким "хорим" секретар не сме дати аплікції на допомогу.

Адже всі ми свідомі цього, що ми робітники й що наша організація є робітничою організацією, а не буржуазною компанією, яка збиває собі величезні гроші. Ми-ж будемо наші організації для допомоги тим нашим членам-робітникам, які дійсно потребують помічі.

Де-ж ми опікунства з нашою організацією, коли-б стали відплачувати допомогу кожному, кого тільки зажадали або засервіювали себе? Ми-ж знаємо, що є й такі члени, що ніби-то хорі й не хорі, і їм самим навіть всегідно казати, що вони хорі, а за потреби такі хорі.

Але в таких випадках, товариші, ми повинні руководитися нашою товаришескою, робітничою свідомістю і свідомістю, що Р.З.Т. є нашою організацією всіх членів, і що її метою помагати там, де поміч дійсно потрібна. Тому й не станемо ми руйнувати нашої організації ради особистої користувачів одиниць.

А що ми скажемо відносно таких членів, що не будучи дійсно хорими і не пошкодженими навіть секретаром, що бувають вони хорі, приносять оспору до секретаря в домагаючись аплікції на допомогу, а коли секретар відмовився, вони грозять (перед другими членами), що підуть "на суд" і "застають пайду" секретаря за те, що не дав йому аплікції.

Чи не розуміє, гірше й збільшені повелення свідомого члена до своєї організації? Хай членство саме розсудить.

Таких і подібних прикладів можна-б ще більше навести, але й цих вистарчить покрити, щоб показати, як не повинні поводитися й говорити свідомі члени робітничої організації.

Хай такі члени, до яких це відноситься, оглянуться, поки час і перестануть читати шкандялю свою організацію — свідомо, чи не свідомо.

А хто має якусь сумнів, скільки наша організація вже виплатила допомоги, хоч-би тільки членам нашого відділу, хай їде до секретаря і спитає, а він йому покаже книжки, в яких все це записано.

На кінець я бажав зазначити до всіх членів нашої організації, щоб вони вважали правильно на організаційні збори й більше цікавилися організаційними справами. Беріться всі ширше до праці для організації, бо вона є нашою дошою рятунком. Вона наша й понад все дорога, бо наша організація — це ми всі разом, і працюючи для організації, ми працюємо для нас самих, для нашої організації, для нашого вивільнення!

Підорожний.

ПОДЯКИ ГОЛОВНУМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Форт-Френкес, Онт.

Оцим складом ширш подарку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплату мені допомоги в сумі \$131.25 за 15 тижнів моєї недути.

Так саме дякую ширш опікунам хорих і всім іншим товаришам і товаришкам, що мене відвідували під час цієї недути, яку я побував собі при роботі і через яку довелося мені так тяжко терпіти через довгі місяці, спершу доклинав в доми, а після місяці в шпиталі в Рочестер, куди виїхав я завдяки ширшій допомозі і поміч товаришів з нашої робітничої організації.

В Рочестер я перебував кілька операцій, а коли мені там знову зробили операцію, тоді організації знову поміч, посланці мені телеграфом по \$200 доларів, за що я ще раз окрема дяку.

Не забути про мене й кінний товариш з Фабрики паперу, в якій я працював з ними, вони теж зібрані між собою 125 доларів окрім допомоги від кінні в сумі 90 доларів.

За якусь цю велику ширшу поміч від товаришів робітників я стократно дякую! Завдяки цій допомозі я успішно вилікувався, в Рочестер і повернувся в свій дім, до того-ж, що після двох місяців відпочинку як реконвалесцент знову міг стати до роботи в папірні.

вештає? На чийою поміч ви налетієте — на божу, павську, чи покульську? Коли так, то ви, товариші, дуже біди! Бб ваша надія на поміч від бога, від панів або поміч вуста й марна, а до того-ж і на робітників ви не можете покластися, наші, бо-ж ви не хочете мати нічого до діла з робітничою організацією, коли ви здорові. Ви вважаєте себе чимсь лішим від робітників, хоч і сами ви мусите працювати тяжко, як всі інші робітники.

Так, що-ж, кажє по слову: "Як собі хто постане, так буде спати". Не хочете ви знати робітничих організацій тепер, хоч і сами ви є робітниками, то тим гірше для вас! А всі ті робітники, яких ум пруступний для розумних аргументів, хай призадуматься над моєю власною пригодою. Вона буде для них найкращим аргументом і найлішим дороговладом, куди вони мають йти й що робити. Бо здається мені, що кого не вислі переконати моя пригода й та поміч, якої я дізнав від з'являючись товаришів-робітників, того вже ніхто й ніщо не переконає, хіба їх власна пригода. Але тоді вже буде запізно думати про організацію. Тоді треба вже буде помічі, якої він одначе даремне жалиме від бога, або від панів та поміч.

Одину поміч робітничої може дати тільки з'являючись робітничому, коли цей робітник належить до робітничої організації. А поза тим не ждм, товариші, помічі від нікого — ні від бога, ні від царя, ні від панів!

Тому, товариші робітники, вступаючи всі масою до Робітничого Запomoгoвoгo Товариства, яке є одною нашою нашою, однакою дошою організації. А дальше вступаючи до організації ТУРФДіМ і до кінні, бо в цих організаціях ви будете освіту й класову свідомість і зможете боротися разом з другими товаришами за краще життя для всіх робітників, а тимсамим і для вас!

В залученні вислав й від себе жертву на приют Р.З.Т. в сумі 10 доларів, 8 доларів на переказу на "У.Р.В." за минулий і за цей рік, і 1 долар на пресовий фонд "Робітничі" — разом \$19.50.

А на кінець кличу: Хай життя і розвиваються робітничі організації Р.З.Т. і ТУРФДіМ і наша дорога робітничая праця — "Укр. Роб. Вісті", "Робітничі", "Фарм. Життя" і "Світ Молоді".

М. Мошторський.

Винігер, Ман.

Оцим висловкою ширш подарку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплату мені допомоги в сумі \$135.00, а опікунам хорих за те, що відвідували мене в часі моєї слабости.

При цій нагоді звертаюсь до вас, робітничі й робітничі, що ще не є членами Р.З.Т., і раджу вам вступити в ради нашої організації, не відкладаючи цієї справи на "завтра", бо робітничі ніколи не може бути певний свого "завтра". Ніхто з нас не знає, що його стріне в найближчий годині.

І біда цій робітничій родині, яка не намагається опинитися без засобів до життя, коли слабість, каліцтво або й смерть навістила їхнього батька кормителя. Ніхто з нас до неї не загляне, ніхто не пожується і не побаче про неї. Прилежте й добрі знайомі призадумайтесь, бо-ж відомо всім, що

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПОМАГАЙМО ВИЩОМУ ОСВІТНЬОМУ КУРСУ.

Едсон, Алта.

Справа Вищого Освітнього Курсу є сьогодні одною з найважливіших справ нашої організації і забезпечення його з матеріального боку повинно бути найважливішим черговим завданням всього свідомого українського робітництва.

Деякі організації започаткували вже по місяці свою працю в тім напрямі, устроюючи різні підприємства в користь В.О.К., а інші приготували такі підприємства на найближче майбутнє. Але справа В.О.К. повинна лежати на серці не лише колективним одиницям, але кожній свідомій робітничій окрема повинен це від себе особисто помагати цій справі по своїм силам.

Щоб мій слух не був пустою баладиновою, я зобов'язався першим складати від себе місячно по 2 долари на підтримання В.О.К. через весь час свого існування і в початку посліаю на руки ЦВК першу рату, після чого буду висилати кожного місяця таку саму суму. Не велика це жертва, але ширя й вимена відповідно до моїх відносин. Хто може більше платити, хай виславє більше, а деякого я на це не сподіваюся, та хай жертвує, що в його силах.

В.О.К. всім нам відомо вже надовго, що нам, робітникам, треба освіти, і то не поверхової буржуазної, а основної пролетарської освіти. Та освіту ми можемо здобути собі в наших дітях тільки нашими спільними силами й жертвами в наших робітничих організаціях і школах і — що найважливіше, від наших власних робітничих учителів — наших перших робітничих товаришів по праці, яких обов'язком буде поділитися з нами своїм знанням, набутим в В.О.К.

Є між нами немало здібних, ідейних і дещо підготовлених вже товаришів, які, коли матимуть змогу заробити собі погубити своє знання, можуть нас сторжцє винагородити опися за це, що ми їм дамо якраз

в сучасному капіталістичному ладі кожний дбає тільки про себе, а другий йому байдужий.

Лише свідоме й з'являючись робітництво не забуде й не остане байдужим до судьби свого товариша по праці й по організації. Воно замишлюється дошою робітничою й його відносно дошою, — бо-ж головною метою Р.З.Т. є помагати собі взаємно й пекати між робітництвом нововою духом братерства й людськості.

І все, що тут потрібне, — є стати членом Р.З.Т. Тож не зволікайте, а ще сьогодні ставьте членом його!

Іван Михайляк.

Кічнер, Онт.

Дня 20 квітня ц. р. дізнав я тяжкого поклачення при праці, в наслідок якого я мусів продати поперх три місяці.

Як член робітничої організації Р.З.Т. я за весь той час одержав свою допомогу повні й ця допомога була для мене великою поміччю в моїм тяжким положенні.

За це складаю в першу чергу товаришескую подарку Головному Зарядові Р.З.Т., а дальше й опікунам хорих, які ширш опікувались мною й відвідували мене часто.

Хай-же відуть собі від уваги мою пригоду всі ті товариші робітники, які ще не є членами Р.З.Т. і негайно влишуться до нього.

В. Чорнов.

Бельмюр, Алта.

Оцим складом подарку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплату мені допомоги в сумі 18 доларів за час моєї недути до праці в наслідок ушкодження лівої руки при роботі в майні.

Заразом дякую ширш відділові Р.З.Т. в Бельві і опікунам хорих, що відвідували мене під час моєї недути. Я дуже радий з того, що мав нагоду познайомитися з товаришами з Р.З.Т. і що послухавши їх ширшю порад, я вписався до цієї запomoгoвoгo організації.

Всі новоприбувші імігранти повинні радіти з цього, що мають нагоду вступити тут до готової вже великої робітничої організації, де знайдуть не тільки поміч в біді, але й набудуть для себе освіту й науки.

П. Янгіч.

Транскон, Ман.

Оцим складом ширш подарку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплату мені допомоги в сумі \$131.15, за час моєї недути. Запомога ця є великою поміччю для мене і моїх дітей.

Дякую рівно-ж опікунам хорих, що відвідували мене часто, коли я був в шпиталі, а потім в доми під час моєї слабости.

Дальше дякую членам і членкиням ТУРФДіМ, Р.З.Т. і симпатикам, які також відвідували мене часто під час моєї недути, а і окрема товаришам і товаришкам із Секції Молоді, що не лише мене відвідували, але ще й являючись живих квітів мене одбурдували.

Звертаю увагу тим робітникам, які ще не є членами Р.З.Т., щоб масою вступали до нього, поки ще не за пізно, бо ніхто над ними в цій капіталістичній світі не матиме милосердя, як вони сами не поубають про себе і не забезпечать себе в робітничій організації Р.З.Т.

Тоні Себастьянський.

ПЕРШИЙ ВИСТУП УЧАСНИКІВ КУРСУ УКР. НАРОДНІХ ТАНКІВ В КІЧЕНЕР І ВАТЕРЛЮ, ОНТ.

Група українських танцюристів (дорослих і дітей) при відділі ТУРФДіМ під проводом свого інструктора т. П. Федоркова виступає перший раз дня 24. ВЕРЕСНЯ в Тан Гол в Ватерлю, Онт. Програма багата. Початок в год. 8.30 вечером. Вступ для дорослих 50 ц., для дітей 15 ц.

ПЕРШИЙ ВИСТУП ТАНЦЮРИСТІВ В ФОРТ ФРЕНСЕС, ОНТ.

Школа Українських Народніх Танків при відділі ТУРФДіМ устроє в НЕДІЛЮ, ДНЯ 25. ВЕРЕСНЯ в салі Українського Робітничого Дому під проводом інструктора т. Н. Матейчука перший виступ. Програма надличкою багата і складається з 26 номерів. Всі танцюристи в українських строях. Приграватиме добірна музика. Робітники і робітничі Форт Френсес! Не пропустийте цієї нагоди, а приходьте самі і кличте своїх знайомих і сусідів на цей веселий вечер.

тися з такими робітниками, причиною чого, стараясь їх переконувати, запрошувати на концерти, представлення й предивовати на робітничій організації. У відповідь на це я в часи цю від них такі слова: "Чого в тебе піду? Там все лиш видати хочуть, а виплати не дадуть ніколи. А ось я тепер був в одного стороника і він мені казав, що й він був у вашій організації і він його викликав, та що він й мене викличете, як я туди піду."

Оттакі то річі ми домагаємося від невідомих робітників про колишніх наших "просвітителів". А не свідомий робітник викликає їх за те, що його використав, ще й ні сміється в очі.

Є тут окрім нашої робітничої організації ще кілька рівних організацій, але всі вони не приносять робітникам аніякийсь користі. Одна найбільша з них всіх секція робітничих домог, домог своїх членів, які мусів зазвичай своє тірро запровадити добру.

Що до наших українських робітників, то лише мала горстка їх гуртується в відділі ТУРФДіМ.

Є ще тут кілька одиниць, які ради свого самолюбного "я" ведуть завітту кинув кампанія поміж робітниками проти нашого відділу ТУРФДіМ, а окрема проти П.В.К. ТУРФДіМ в Віннігеті, причім налятають маски "свідомих пролетарів", щоб краще своїм двоячити.

ПОМІЧ ДЛЯ ХОРОГО ТОВАРИША.

Оттава, Онт.

На заклик Провкому ТУРФДіМ в Едмонтоні, щоб помічати хорому т. Яремичуку в Дромгелер (про що було писано в "УРВ"), відділ Р.З.Т. в Оттаві на своїх місячних зборах жерв для згаданого хорого товариша. Тов. Бистран хоч молодий ще член відділу Р.З.Т., але свій обов'язок сповнів гідно і може бути прикладом для всіх членів наших організацій.

Всіх жерв т. Бистран зібрав \$27.90, які висладо до Провкому ТУРФДіМ в Едмонтоні, в ція доручення хорому.

жертви зложили салдуочною товаришів і товаришки по \$100: Д. Барилко, І. Янгір, С. Буот, по 50 ц.: М. Чоповик, М. Босенко, Б. Гайдевич, А. Бистран, І. Шора, А. Митуский, Б. Богач, Г. Скриничук, П. Ткачук, Я. Шиманський, Д. Спірак, Ф. Колозян, І. Чупакський, І. Званій, А. Гальчук, Ф. Марак, Я. Опольський, М. Москалюк, В. Ворок, П. Лівчицький, Д. Любим, Я. Любим, М. Вибілок, Г. Антохив, П. Стеблякський, М. Палак, Е. Бекер, Ф. Шанко, Я. Мак, М. Гайдицький, П. Чупак, П. Кавраляк, П. Яковський, Я. Жалоба, П. Цюра, М. Купів, Т. Дабейчук, С. Футерський, П. Угрюнович, С. Секунський, Ф. Шулук, В. Лихоник, А. Кашанько, С. Гайдицький, М. Андрусак, М. Костюк, Ж. Сірбиш, Н. Бонин, С. Занчиш, П. Дак, М. Глазун, М. Андус, І. Гренчук, В. Токар, І. Сагайдак, І. Шлак, С. Г., Н. Чернов, А. Музика, О. Хольчик, П. Чебрик, по 20 ц.: В. Мойсюк, Р. Сорохан, по 15 ц.: М. Іспен, Н. Борийський, Д. Глазун, по 10 ц.: А. Гоминюк, Г. Катандук, Н. Буханик.

Іменем відділу Р.З.Т. в Оттаві всім жертоводам складом ширш подарку.

С.К., секретар.

ПЕРЕПІСКА РЕДАКЦІ.

С. Попович, Едмонтон, Алта. — За інформаціями відносно "Компензацій Борду" і відшкодування на випадок поклачення при праці, зверніться найкраще до офісу "Компензацій Борду" в Едмонтоні. Там дістанете всі пояснення, а коли би дізнали ушкодження при роботі в Вам належаться відшкодування, то Ви дістанете в офісі також і папір (апликація) до виповнення.

ПОМІЧ ДЛЯ ХОРОГО ТОВАРИША.

Отава, Онт.

На залик Провкому ТУРФДіМ в Едмонтоні, щоб помічати хорому т. Яремичуку в Дромгелер (про що було писано в "УРВ"), відділ Р.З.Т. в Оттаві на своїх місячних зборах жерв для згаданого хорого товариша. Тов. Бистран хоч молодий ще член відділу Р.З.Т., але свій обов'язок сповнів гідно і може бути прикладом для всіх членів наших організацій.

Всіх жерв т. Бистран зібрав \$27.90, які висладо до Провкому ТУРФДіМ в Едмонтоні, в ція доручення хорому.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Кому треба добрих дрів і кутиля, а хоче зважити собі кілька доларів, хай зголосується на адресу: Д. Барилкович, Норттері Блок, Медгетор Стріт, або до буфету Укр. Роб. Дому.

ВИПРОДАЖ МЕБЛІВ: Оцим повідомляю, що маю в випродаж новомодні кухні і органіч (бак-стони) з Емлікер Ко., за які гарантую. Маю також уживані й нові ліжка, шафи на кухні, новомодні шини Гайдицький Ко. і Кетала і багато інших річей. На Фарми виславю нові кухні після каліцтва, а рента річей треба одлаштувати при купуванні.

А. Мерлович
695 Selkirk Ave.,
(113) Winnipeg, Man.

НА ПРОДАЖ шевський варетар за уміреною ширш. Зголосується на поштову адресу:
207½ Poplar Ave.,
Elmwood,
(114) Winnipeg, Man.

ДО ВИНАЙМУ чотири кімнати під числом ул. 596 Мантоба, в Віннігеті, кімнати чисті й відповідні до мешкання для нефамілійних людей. Рентівники можуть теж харчуватися в цій самій хапі. Рент і харч по уміреному ціні.

Зголосується на поштову адресу. (118)

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляю всіх зацікавлених, що виробляю на замовлення баладайки по іншій ціні Також учу гри на баладайки по цифровій нотній системі. Охочі читати гри на баладайки хай зголосується на поштову адресу:

Andrey Pankiw
333 Magnus Ave.,
Winnipeg, Man.